

Vatra veche

Vatra veche

3

Lunar de cultură * Serie veche nouă* Anul IV, nr. 3(39), martie 2012 *ISSN 2066-0952

VATRA, Foaie ilustrată pentru familie (1894) *Fondatori I. Slavici, I. L. Caragiale, G. Coșbuc
VATRA, 1971 *Redactor-șef fondator Romulus Guga* VATRA VECHE, 2009, Redactor-șef Nicolae Băciut

Antologie *Vatra veche*

Marin Sorescu

Un fir de paianjen
Atârnă de tavan.
Exact deasupra
patului meu.

În fiecare zi observ
Cum se lasă tot mai
jos.
Mi se trimite și
Scară la cer - zic,

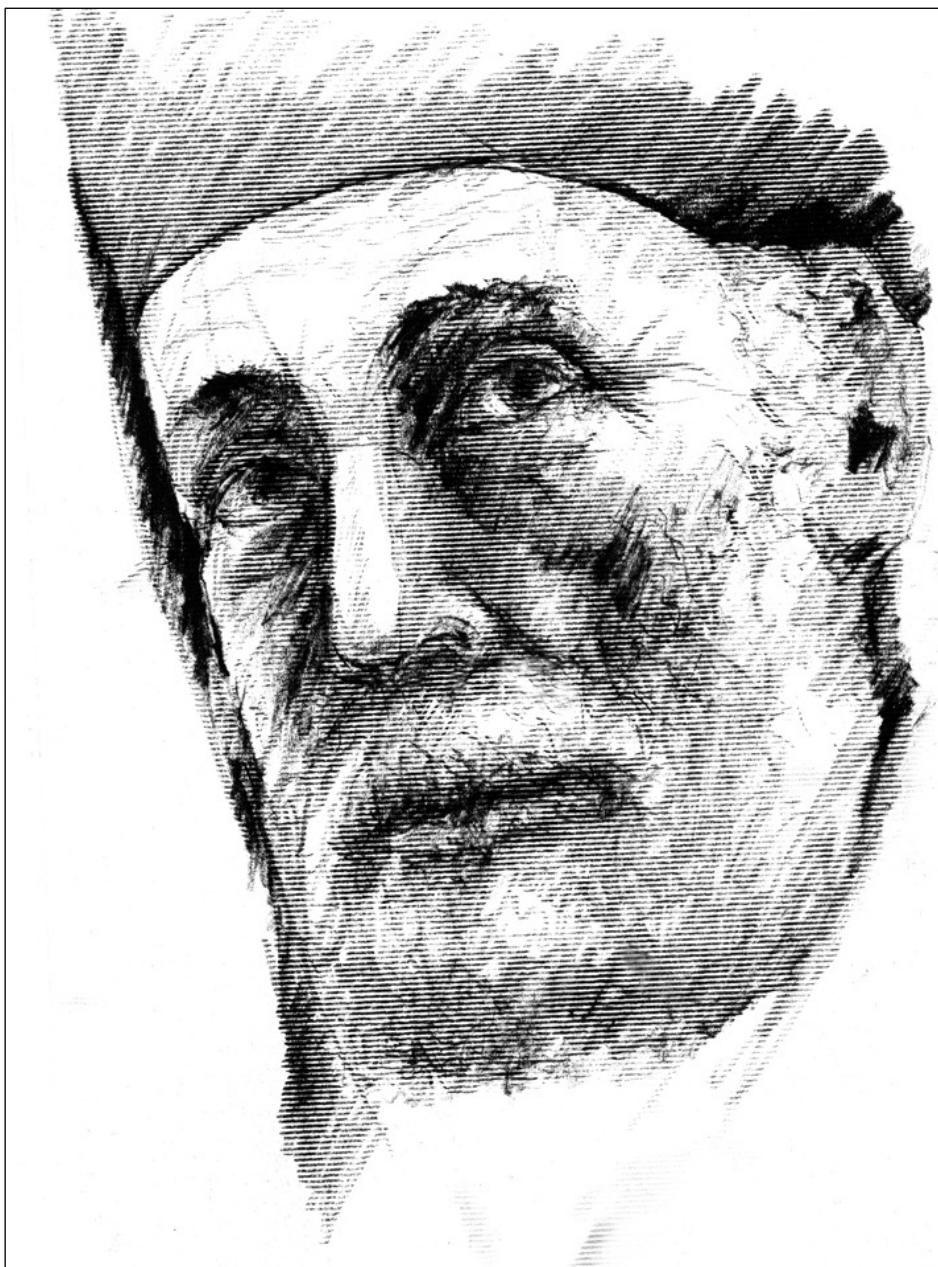
Mi se aruncă de sus.

Deși am slăbit
îngrozitor de mult
Sunt doar fantoma
celui ce am fost
Mă gândesc că trupul
meu
Este totuși prea greu
Pentru scara asta
delicată.

- Suflete, ia-o tu
înainte.
Păș! Păș!

N. Steinhardt *
Portret de
Gabriel Stan

Centenar N. Steinhardt

Azi nu-i voi da cu piciorul fericirii

azi nu-i voi da cu piciorul fericirii
este prea frumoasă prea sinceră
îmi seamănă prea mult
în gândire și gesturi
nu mi-a greșit cu nimic
m-a iubit așa cum sunt
a vrut să fie doar a mea și atât

îmi strâng fericirea la piept
îi ascult vorbele calde și inima ei
cum bate numai și numai pentru
mine
îmi ajunge cât am fost pasăre
călătoare
cu lacrimi de soare
însingurat în apus

iubind fericirea am împlânzit
până și moartea
pisica neagră ce împinge ghemul
de lână albastră prin univers

azi nu-i voi da cu piciorul fericirii
nici mâine nici poimâine
nicicând

N-aș vrea să știi

n-aș vrea să știi ce este acum în
sufletul meu
o lacrimă este de ajuns să distrugă
un castel de nisip
n-aș vrea să știi că icar este zborul
frântprescurtat
al primului meu arhetip

am renunțat la tot pentru tine
n-am în bagaje
decât dor de iubire
și niște *bandajehârtii*
am renunțat la o lume mai bună
întorcându-mi obrazul
celor care vor scuipa
și repetat vor lovi

n-aș vrea să știi că îmi pot pierde
puterea
de a lupta de a crede și de a trăi
n-aș vrea să știi și totuși
îți spun toate acestea
nu sunt omul de piatră
sau prefăcutul
care te poate minți

IONUȚ CARAGEA
(din colajul - Poeme pentru
Nicoleta, din volumul în pregătire
„Rugă ultimului poem”)